

skulde række længere end til den 26. April 1920. Vi har alle Minderne st støttet os til.

A propos disse skal jeg slutte med at udtale, at jeg for en Tid siden var til politisk Møde med en æret Kollega i dette høje Ting, en Socialdemokrat, der anbefalede Tilhørerne at blade i Mindernes Bog, og ganske uventet og pludselig blev jeg enig med ham, ogsaa jeg turde trygt anbefale Tilhørerne et flittigt Studium i denne Mindebog. Alle de bitre Minder fra det radikal-socialdemokratiske Styre knytter os Konservervative og Venstre sammen til Støtte for det nuværende samfundsbevarende Styre. Meget kan maaske skille os, men langt, langt mere forener os, idet Maalet paa store afgørende Punkter er ens. Vi har — i dette Tilfælde, kan jeg sige, heldigvis — de mange bitre Minder, der maner til fortsat Sammenhold.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Randers Amt) har Ordet for en kort Bemærkning.

H. P. Hansen (Randers Amt): Det er mig altid en Fornøjelse at høre det ærede Medlem, der nu forlod Talerstolen. Sprogets Vellyd, det storpolitiske Overblik, Uegenlyd, og hvilke andre udmærkede Egenskaber man kan tillægge dette ærede Medlem, er mig, som sagt, altid en Kilde til Fornøjelse. Det ærede Medlem talte bl. a. om Dyrebeskyttelsesloven og ankede over, at denne Lov ikke administreres i den Aand, hvori den er givet. Bøderne var for smaa, og han maatte henstille, at Mishandling af Dyr straffedes med Fængsel, Straffen maatte endog være vanærende, og det var værd at overveje, om ikke Straf for Overtrædelse af Dyrebeskyttelsesloven ogsaa burde medføre Fortabelse af Valgret. Jeg glædede mig over disse Udtalelser, som man glæder sig over enhver Synder, der omvender sig. Jeg kan nemlig huske, hvorledes det ærede Medlem stillede sig, da vi vedtog Dyrebeskyttelsesloven. I Udvalget var vi i øvrigt enige om at kræve Forbud mod Kupering af Heste, men det ærede Medlem kæmpede som en Løve for at faa Lov til at kupere sine Heste, inden han solgte dem til Tyskerne; thi, sagde han, vi kan jolige saa godt selv tjene Pengene som lade Tyskerne tjene dem. Det ærede Medlems Kærlighed til Hestene var akkurat saa stor, at hans Kærlighed til Pengene altid var noget større. Nu talte det ærede Medlem her om, at man ikke for ussel Vindings Skyld skulde være med til at plage Dyrene, at Dyremishandling skulde straffes; men naar det ærede Medlem

kræver saa drakoniske Straffe over Dyremishandlere — og jeg har ingen som helst Lyst til at holde Haanden over dem —, vil jeg gerne vide, hvilken Straf det ærede Medlem tænker sig for den Lovgiver, der er med til at vedtage en Lov, som holder ham en Udvej aaben til at tjene Penge ved Kupering. Det ærede Medlem udtalte endog ved Sagens Behandling her i Salen, at vi lige saa godt selv kunde tjene Pengene derved. Det ærede Medlem talte om Mindernes Bog —, jeg vil inderlig henstille til ham at fordybe sig i den Mindernes Bog, han har fra den Tid, vi vedtog Dyrebeskyttelsesloven.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Sporon-Fiedler har Ordet for en kort Bemærkning.

Sporon-Fiedler: Det er en aarlig tilbagevendende Begivenhed, at hver Gang jeg taler om Dyrebeskyttelse, staar det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Randers Amt) op og fortæller, at jeg egentlig talt ikke er saa dyrevenlig, som jeg giver det Udseende af. Jeg har ikke sagt, at Bøderne var for smaa, men at Bestemmelsen er for vag, saaledes at det har vist sig, at der i en og samme Sag er blevet idømt ved Underretten en Bøde paa 50 Kr., men ved Landsretten en Bøde paa 2 000 Kr.

Med Hensyn til Kupering af Heste er det fuldstændig rigtigt, at jeg, maaske nogenlunde alene, kæmpede for, at det skulde være tilladt at kupere Heste i Danmark, men det var ogsaa ud fra et dyrevenligt Standpunkt. Det kan ikke nytte noget, at vi herhjemme slaar os for vort brede Bryst og siger, at vi vil ikke kupere Heste, naar vi ved med positiv Sikkerhed, at Hestene, saa snart de kommer over Grænsen, bliver kuperet uden Spor af Hensyntagen til, om det bliver gjort paa en human Maade eller ikke; Hestene bliver kuperet, det er det vigtigste. Derfor fandt jeg det overmaade formaalstjenligt, at man her søgte at faa saa bestemte Regler som muligt for Kuperingen. For det første skal Kuperingen udføres af en Dyrilæge, for det andet maa en kuperet Hest ikke sendes med Jernbane eller Dampskib i de første — jeg husker ikke bestemt, hvad Resultat vi kom til — vistnok 10 Dage efter Kuperingen, for at Saaret kan blive lægt. Naar vi ved, at Hestene, hvis vi ikke gør det, vil blive kuperet paa den anden Side af Grænsen, maa jeg spørge, er det da ikke humanere at gøre det her hjemme under betryggende Former end at lade det